

ministeriets Budget, svarende til det Rentebeløb. Jeg kan saaledes ikke andet end beklage, at Bemærkningerne ere affattede paa en temmelig ensidig Maade, men jeg kan godt forstaa, at Koncipisten til Bemærkningerne har haft den Interesse for Sagen, at han kun har set paa, hvad der tjente til at fremstille de nuværende Forhold i et skrækindgydende Lys, og hvad der tjente til at fremstille de fremtidige Forhold i et godt Lys. Det kan jeg godt forstaa, der er saa forfærdelig menneskeligt, fordi det drejer sig om en Sag, som i Virkeligheden alle have Sympati med. Jeg skal gentage, hvad jeg bemærkede før; at naar jeg fremdrager disse Indvendinger mod den utilfredsstillende Maade, hvorpaa Ministeren har belyst sit Lovforslag, ere disse Indvendinger ikke rettede mod selve Lovforslaget, men de ere, tror jeg, af den Natur, at de turde gøre Lovforslagets nøjere Drøftelse i et Udvalg nødvendig.

Høgh-Guldberg: Jeg hilser dette Lovforslags Fremkomst med Glæde. Allerede under Finanslovens 1ste Behandling havde jeg Lejlighed til at gøre opmærksom paa, hvor overordentlig stor Trang der er til et saadant Hospital, en Trang, som det ærede Medlem for Maribo Amt 3dje Valgkreds (Rørdam) og Motiverne til Lovforslaget nærmere have skildret, og som i og for sig heller ikke er bleven modsagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen). Naar jeg har taget Ordet her, er det ikke alene for at takke Ministeren for, at Forslagt er fremkommet — efter min Mening burde det maaske være fremkommet nogle Aar tidligere — men ogsaa for at udtale det Haab, at den Overvejelse af Hospitalsforholdene i det hele, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds synes at ønske, ikke maa forsinke dette Lovforslag paa dets Bane, men at vi, saa snart det kan lade sig gøre, maa faa et saadant Hospital, og derved faa afhjulpet den meget store Trang, der virkelig for Øjeblikket er dertil, og komme bort fra, hvad der maa være pinligt for Søetatens Læger, at lægge de værnepligtige, der blive syge, ind paa det nuværende ret uforsvarlige Hospital. Hermed skal jeg medgive Sagen min bedste anbefaling og fremfor alt udtale det Haab, at Forslagets Vej gennem dette og det andet Ting maa blive let og hurtigt.

Hørdum: Naar jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger, er det ikke for at udtale

nogen Modvilje mod det foreliggende Forslag; jeg vil tværtimod under visse Forudsætninger tillade mig at anbefale det. Der er sikkert ikke nogen Grund til at betvivle, at der i en overordentlig Grad trænges til det omhandlede Hospital. Man har jo i denne Retning Autoritetens Udtalelser, Udtalelser fra den højtærede Minister, fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) og fra den Kommission, der har været nedsat for at behandle denne Sag — alle ere de enige om, at der trænges i en overordentlig Grad til et saadant Hospital. Den højtærede Minister har i Bemærkningerne skildret Forholdene derude som meget slette. Sygehuset er usundt, det er i allerhøjeste Grad fyldt med Svamp, det mangler Lys og Luft, og den højtærede Minister har yderligere bemærket, at der mangler Ro for Patienterne. Det er vistnok rigtigt alt, hvad den højtærede Minister her har sagt; Bygningen er vist i høj Grad usund, vistnok lige saa usund som denne Sal, vi befinde os i her; den er jo af en saadan Beskaffenhed, at hvis et sygt Menneske blev lagt ind her, vilde han aldrig blive rask igen. Forholdet er vist noget lignende paa Sygehuset, og jeg kan derfor ikke andet end anbefale, at Hospitalet bliver bygget. Men den højtærede Minister taler i sine Bemærkninger om, at der mangler Ro, og det er dertil, jeg vil gøre en ganske kort Bemærkning for det ny Hospitals Vedkommende. Det staar mig nemlig ikke ganske klart, om der paa den Plads, der er valgt til det ny Hospital, vil være den tilbørlige Ro for Patienterne. Efter Planen skal Hospitalet jo bygges paa en Bastion paa en af de gamle Volde, altsaa ikke saa meget fjernt fra vore Søforter, og naar der skydes fra Søforterne, kan jeg ikke tro andet, end at det maa kunne høres og være ret ubehageligt for Patienterne paa Hospitalet. Nu kan man jo sige, at de Patienter, der komme der, ere vant til Skydning, men naar de blive syge, maa man dog vel være enig om, at de desuagtet burde have saa megen Ro som muligt og være fri for Skydning. Maaske kan den højtærede Marineminister godtgøre, at der paa dette Sted vil være den tilbørlige Ro for de syge, og i saa Fald kan jeg jo ikke af denne Grund have noget mod Pladsen. Endelig vil det sikkert ogsaa være rigtigt for det kommende Udvalg nøjagtig at undersøge, om ikke Bygningen af Hospitalet paa denne Plads kan komme til at staa hindrende i Vejen for fremtidige Byggeplaner, thi i saa Tilfælde maatte der